ช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนี่ง ที่ฉันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขา เเต่เขากลับไม่ขอพร(ซอลาวาต)ต่อฉัน ช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนึ่ง ที่เราระมาฎอนมายังเขา แต่เขากลับไม่ได้รับการอภัยโทษ เเละช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนึ่ง ที่เขาได้อยู่ร่วมกับบิดามารดาทั้งสองคนจนบรรลุถึงวัยชรา แล้วโดยทั้งสองนั้นไม่ก่อให้เกิดผลให้เขาเข้าสวรรค์

จากอบูฮูรัยเราะห์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า: ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม กล่าวว่า: "ช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนี่ง ที่ฉันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขาเเต่เขากลับไม่ขอพร(ซอลาวาต)ต่อฉัน ช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนึ่ง ที่เราระมา
ฎอนมายังเขา แต่เขากลับไม่ได้รับการอภัยโทษ เเละช่างน่าอัปยศสิ้นดีต่อคนหนึ่ง
ที่เขาได้อยู่ร่วมกับบิดามารดาทั้งสองคนจนบรรลุถึงวัยชรา แล้วโดยทั้งสองนั้นไม่ก่อให้เกิดผลให้เขาเข้าสวรรค์" [เศาะฮีห์] [บันทึกโดย อัต-ติรมีซีย์ และอะห์มัด]

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ขอ (ดุอาอ์) ต่ออัลลอฮ์ให้ผู้คนสามประเภทต้องเผชิญกับการที่จมูกของพวกเจาต้องเปรอะเปื้อนฝุ่น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความอัปยศความต่ำต้อย และความล้มเหลว. กลุ่มแรก: คือ ผู้ที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขา แต่เขาไม่ได้กล่าวว่า: ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมหรือบางสำนวนที่คล้ายกัน แก่เขา กลุ่มที่สอง: คือ ใครก็ตามที่ได้พบกับเดือนรอมฎอนและเดือนนั้นผ่านไปโดยที่เขาไม่ได้รับการอภัยโทษจากความประมาทเลินเล่อในการทำความดีของเขา กลุ่มที่สาม: คือ ชายคนหนึ่งที่ได้อยู่กับพ่อแม่ของเขาจนถึงวัยชราแต่กลับไม่ใช้สิ่งนั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้เขาได้เข้าสวรรค์ เนื่องจากการไม่เชื่อฟังและปล่อยปะละเลยต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อทั้งสอง

http://www.sunnah.global/hadeeth/th/show/6014